

najstega stoletja; a on si pač preveč domišlja. Ne da bi trdil, da je karakteristika — in to nam je hotel podati o posameznih pisateljih in upodablajočih umetnikih, o katerih govori — povsem dobra in prikladna; priznavam le toliko, da ima ta knjiga neko vrednost za takšnega slabega žurnalista, ki se mora o vseh pojavih v književnosti in umetnosti poučevati iz leksikov. Ta knjiga je vsaj malo priročajša od leksikov, vsaj v takem razmerju kakor pratika napram koledarju.

Anton Dermota.

Emanuel šl. z Lešeogradu: „Podpora života“. Drama ve 3 jednáníh. V Praze 1903. Nákladem knihkupectví E. Weinfurtra. Str. 62. Cena 1 K.

Ljubica Vilma je zapustila študenta Maksima in vzela Vronskega. Maksim obesi študije na kljuko, vda se uživanju in uživa tako dolgo, da dobi sušico. Za dvanajst let se zopet snideta z Vilmo. Stara ljubezen se ponovi, oziroma Maksimu se zaželi žene svojega prijatelja. Hočeta pobegniti. Vronski, precej domišljav pisatelj, jima pride na sled, hoče ženo zapoditi in ustreliti skozi okno svojega stanovanja Maksima, prihajajočega baš iz nasprotne kavarne. Vilma bi mu rada izpulila orožje, a strel poči in — Vilma se zgrudi ubita na tla. — Snov je torej dosti uboga, šablonska, poleg tega pa še diletantski obdelana. Za češko literaturo taka dela z ozirom na pozitivni uspeh ne pridejo v poštev. Morda bi imela veljavo pred tridesetimi leti — dandanes pa ne več.

Ant. Dermota.

Koncert češkega kvarteta iz Prage. Gospodje Mikoláš, Černý, Novák in Svojsík, člani slavnoznanega kvarteta češkega v Pragi, so nastopili dne 6. decembra pr. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“, ki, žal, ni bila tako polna, kakor je bilo želeti in kakor bi bili zaslužili slavni češki gostje. Koncert je uspel sijajno. Vse točke so bile izvršene z nenavadno, občudovanje izzivajočo preciznostjo in je spričo tega rastel entuzijazem navzočnega občinstva od pieše do pieše. Ne samo, da razpolaga vsak član kvarteta z izredno lepim glasom, je vsak izmed njih tudi pristen umetnik, ki se docela zaveda, kako mu je v vsakem posameznem momentu disponirati s svojim glasom, da se doseže skupno popoln umetniški učinek. Umetniki so bili izredno ljubeznivi in postrežljivi napram burno zahtevajočemu občinstvu, kajti dodali so lepo število pies, ki niso bile na sporedu. Prav zelo želimo, da bi nas ti izredni pevci ne bili zadnjič posetili!

—š—

Koncert „Pevskega in glasbenega društva v Gorici.“ Mlado, a krepko kvišku stremeče „Pevsko in glasbeno društvo v Gorici“ je priredilo dne 29. novembra pr. leta koncert, ki je nudil mnogo umetniškega užitka, a je bil, žal, le slabo obiskan. Nastopila sta v koncertu gospodična Mira Dev in gospod Prochazka iz Ljubljane, ki sta si pridobila s svojim umetniškim znanjem oba mnogo toplega, odkritosrčnega, povsem zasluženega priznanja. Pri vseh pevskih točkah, ki jih je izvajala gospodična Devova, smo imeli priliko, občudovati njeno precizno, čisto intonacijo, globoko umevanje skladateljevih intencij in pa umetniško obladovanje glasovne modulacije. Zapela nam je „Pozdrav paža“ iz